

La variant de la Bisbal: salvem l'Empordanet?

Una variant nord destruiria el paisatge verge de l'Empordanet, perquè alçaria una frontera de ciment d'una carretera amb talussos i faria perdre una de les imatges icòniques de la nostra consciència nacional

Fa més de dues dècades es va plantejar la necessitat de millorar el trànsit pel perímetre de les Gavarres. Per a la vessant de la Bisbal d'Empordà, la conselleria de Política Territorial i Obres Públiques ha proposat tres possibilitats: una pel nord i dues pel traçat sud. És evident que la capital del Baix Empordà ha de resoldre definitivament els problemes que té de trànsit.

Com a membre de la Plataforma No a la Variant Nord tinc molt clares les raons, que tot seguit exposaré, per les quals no estic d'acord amb un traçat pel tram nord. Però escriuré, avui, des de l'emoció, i no pas des de la raó. I és que una variant nord destruiria, finalment, el darrer paisatge verge de l'Empordanet. Sí, mentre la gent de Salvem Castell ha aconseguit a Palamós la preservació d'una de les darreres platges no

del tot urbanitzades, potser ara és el moment de cridar: *salvem l'Empordanet!* Perquè, en el cas hipotètic que la variant passés pel nord, s'alçaria una frontera de ciment d'una carretera de quatre carrils, amb talussos que oscil·larien entre els vuit i els vint-i-cinc metres d'alçada.

En el cas que el traçat nord es convertís en realitat, els catalans perdriem definitivament una de les imatges icòniques de la nostra consciència nacional. Perquè l'Empordanet ens remet a unes arrels que ens identifiquen com a comunitat i que ens defineixen com a membres d'un col·lectiu amb un sentit nacional. L'Empordanet, les masies, els castellers... són icones i imatges identificatives del nostre país que pertanyen a tothom que les vol fer sentir com a pròpies. Si s'aprova el traçat nord, aquest paratge desapareixeria de la memòria dels catalans i esdevindria un record llunyà i

perdut. Sí, trinxar un territori que s'ha preservat gairebé miraculosament després de tantes dècades d'urbanisme descontrolat és una opció profundament irracional. Efectivament, no seria lògic haver salvat la platja de Castell de Palamós per, uns anys més tard, esbudellar la plana fèrtil de l'Empordanet, que és just al costat. Això sense oblidar que molts pagesos abandonarien els conreus i, amb ells, també moriria aquesta plana tan fèrtil, una bona part de la qual quedaria esquarterada entre columnes, talussos i viaductes. Qui voldria, doncs, treballar-la en aquestes condicions?

Més enllà podríem parlar de les qüestions més tècniques, com ara el greu risc d'inundacions que afectarien el barri de l'Aigueta, degut a l'efecte embut que hi suposaria un traçat nord en el cas que hi haguessin riuades. Però les argumentacions tècniques són xifres, càlculs i es-

tudis fets des de la raó. I jo, avui, escric des de l'emoció del futur. Perquè la variant nord seria la pitjor herència que deixariem als nostres hereus. Us imagineu una Catalunya del futur en què l'Empordanet fos només el tram d'una variant? Seria com imaginar el país sense cap masia, devorades totes elles per les urbanitzacions i altres edificacions. Res, en aquest hipotètic futur, no quedaria del paisatge icònic i simbòlic que anomenem l'Empordanet, el qual ens remet als lligams de la comunitat catalana que les generacions passades van preservar i van saber transmetre, fins que la nostra generació va decidir que no; que aquella opció nord era el millor indret per a la variant de la Bisbal d'Empordà. Per evitar aquesta possibilitat, no volem el traçat nord.

I és per això que preguntem: salvem l'Empordanet?